

Sygn. akt IIW 62/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2021 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Bogdan Wałachowski

Protokolant – p.o. sekr. sąd. Natalia Nikonowicz

w obecności oskarżyciela publicznego KPP w G. - -----

po rozpoznaniu w dniu 27.07.2020 r., 09.11.2020 r., 25.10.2021 r., 08.11.2021 roku sprawy

B. S.

córki R. i R. zd. K.

ur. (...) w G.

obwinionej o to, że:

W okresie czasu od dnia 19 listopada 2019 roku do dnia 10 stycznia 2020 roku w G. przy ul. (...), (...) jako osoba odpowiedzialna za funkcjonowanie sklepu (...) poprzez nadmierny hałas wytwarzany przez agregat zawieszony na ścianie w/w budynku zakłóciła spoczynek nocny dla B. B. (1) i R. B.

tj. o czyn z art. 51§1 kw

1. Obwinioną **B. S.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 51§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw skazuje ją na karę grzywny w wysokości 500 zł (pięćset) złotych.
2. Zasądza od B. S. na rzecz B. i R. B. 1000 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.
3. Zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa 50 zł tytułem opłaty oraz pozostałe koszty sądowe w kwocie 336,73 zł.

II W 62/20

UZASADNIENIE

Komenda Powiatowa Policji w G. skierowała wniosek u ukaranie B. S. zarzucając jej, że w okresie czasu od dnia 19 listopada 2019 roku do dnia 10 stycznia 2020 roku w G. przy ul. (...) jako osoba odpowiedzialna za funkcjonowanie sklepu (...) poprzez nadmierny hałas wytwarzany przez agregat zawieszony na ścianie w/w budynku zakłóciła spoczynek nocny dla B. B. (1) i R. B., tj. o czyn z art. 51§ 1 kodeksu wykroczeń.

B. S. (lat 48) nie przyznała się do zarzucanego jej czynu i złożyła obszernie wyjaśnienia (k. 67-69). Rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie wydane zostało na podstawie przedłożonych dokumentów oraz przesłuchanych na okoliczność czynu wskazanego we wniosku o ukaranie świadków.

Bezspornym jest, że B. B. (1) wraz z R. B. zajmują lokal mieszkalny na ul. (...) w G., który znajduje się bezpośrednio nad sklepem (...), jako jedyny lokal na pierwszym piętrze. Dalej, lokal usługowo-lokalny, który funkcjonował w okresie wskazanym we wniosku o ukaranie jako sklep (...) jest własnością osoby o nazwisku K.- przebywającej za granicą,

a wynajmowany był od 2000 r. przez R. S., który prowadził w nim działalność gospodarczą. W dniu 03.08.2020 r. działalność gospodarczą zaczęła prowadzić w sklepie (...) obwiniona, jednakże w okresie poprzedzającym tę datę- od lipca 2019 r., B. S. w porozumieniu z R. S. pełniła funkcję kierownika w/w sklepu, a jej rolą było zarządzanie biznesem, pracownikami, towarami, zaopatrzeniem, zamówieniami (wyjaśnienia obwinionej- k. 68). Faktura nabycia i montażu agregatu w sklepie (...) datowana jest na lipiec 2019 r. i mimo faktu wystawienia jej na dane R. S., jako właściciela sklepu, opłacona została przez obwinioną z własnego rachunku bankowego. To z jej inicjatywy dokonano tego zakupu. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności faktyczne oraz wiarygodne i spójne zeznania R. S. (k. 150, z dnia 09.12.2019 r.- k.153), sąd uznał obwinioną za osobę odpowiedzialną za zamontowanie i działanie agregatu, który usytuowany jest na ścianie zewnętrznej budynku, bezpośrednio pod sypialnią pokrzywdzonych, uznając, iż B. S. nie wykazała w przedmiotowej sprawie innego stanu rzeczy.

Bezspornym faktem jest także to, że oskarżyciele posiłkowi B. B. (1) oraz R. B. od dłuższego już czasu składali skargi na działanie agregatu, uznając jego działanie za męczące, powodujące ponadprzeciętny hałas i powodujący ich notoryczne niewyspanie, a ich zeznania w tym przedmiocie są dokładne, szczegółowe i wzajemnie się uzupełniające (świadek B. B. (1)- k. 67-68, świadek R. B.- k. 68-69). Co więcej, do faktu zakłócania, z powodu działającego agregatu, spoczynku nocnego pokrzywdzonych w okresie od 25 lipca 2019 r. do 18 listopada 2019 r., a zatem w okresie bezpośrednio poprzedzającym okres wskazany we wniosku o ukaranie w przedmiotowej sprawie, obwiniona się przyznała przyjmując mandat w wysokości 200 zł (notatka- k. 8). Biorąc zaś pod uwagę, iż od czasu ówczesnego ukarania obwiniona nie podjęła żadnych czynności mających na celu zmniejszenie hałasu generowanego przez rzeczony agregat, trudno uznać, iż problem zakłócania spokoju oskarżycieli posiłkowych został samoistnie rozwiązany. Za istotną w przedmiocie stwierdzenia istnienia ponadprzeciętnego hałasu zauważalnego przez zmysł słuchu pokrzywdzonych, sąd uznał w niniejszym postępowaniu opinię w zakresie akustyki z dnia 03.08.2021 r., wydaną przez biegłego mgr M. K. (k. 266-271) oceniając ją jaką pełną, jasną i bezsprzeczną. Przedmiotowa opinia opierając się na materiale dowodowym sprawy, uzyskanych w sprawie pomiarach, wskazała na fakt, co ważne, błędnego montażu agregatu do ściany i rozstrzygnęła wysokość osiąganego z tego powodu poziomu hałasu. Zauważyć należy jednak, iż rozstrzygającym w przedmiotowej sprawie było samo uznanie istnienia wzrostu hałasu, które można odczuć zmysłem słuchu, a nie konkretne jego określenie w wartości dB, albowiem samo spowodowanie hałasu jest wystarczające do wypełnienia znamion czynu określonego w art. 51§ 1 kodeksu wykroczeń. Trudno uznać również, zgodnie z treścią zastrzeżenia obwinionej, iż prawidłowo opinia winna zostać wykonana wyłącznie na podstawie pomiarów dokonanych w mieszkaniu oskarżycieli posiłkowych, skoro od maja 2021 r. urządzeń nad sklepem (...) już nie było, a od sierpnia 2021 r. sklep jest w budynku po przeciwnej stronie (protokół- k. 296).

Zaakcentować należy, iż wyrok wydany w przedmiotowej sprawie w żadnej mierze nie odnosił się do zarzutów oskarżycieli posiłkowych w przedmiocie hałasu generowanego również przez komorę chłodniczą znajdującą się w sklepie (...), albowiem zagadnienie to pozostawało poza zakresem przedmiotu postępowania.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że obwiniona swoim zachowaniem wyczerpała znamiona czynu zabronionego z art. 51§1 kw i na podstawie wskazanego przepisu, na zasadzie art. 33§ 1 i 2 kw w zw. z art. 24§3 kw Sąd wymierzył jej karę grzywny w kwocie w wysokości 500 zł. O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 119 §1 kpw.